

brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy Rady 2006/18/WE z dnia 14 lutego 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego z tytułu nabycia usług wykonanych przez innego podatnika niezarejestrowanego jako podatnik podatku od wartości dodanej, w sytuacji gdy odnośne faktury zawierają wszystkie informacje wymagane przez wskazany art. 22 ust. 3 lit. b), a w szczególności zawierają informacje niezbędne do ustalenia tożsamości osoby, która wystawiła te faktury, oraz rodzaju wykonanych usług.

- 2) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388 w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy 2006/18 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym, na mocy których podatnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego innemu podatnikowi będącemu usługodawcą niezarejestrowanym dla celów tego podatku.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC) przeciwko Administración General del Estado

(Sprawa C-488/09) (¹)

(Konwencja TIR — Wspólnotowy kodeks celny — Przewóz dokonywany na podstawie karnetu TIR — Stowarzyszenie poręczające — Nieprawidłowy wyładunek — Ustalenie miejsca naruszenia — Pokrycie należności przywozowych)

(2011/C 63/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

Strona pozwana: Administración General del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 221 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) oraz art. 454 ust. 3 i art. 455 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) — Przewozy dokonywane z zastosowaniem karnetu TIR — Naruszenia lub nieprawidłowości — Miejsce — Procedura — Pokrycie retrospektywne należności przywozowych lub wywozowych

Sentencja

- 1) Wykładni art. 454 i art. 455 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, należy dokonywać w ten sposób, że jeżeli domniemanie właściwości państwa członkowskiego — na którego terytorium stwierdzono naruszenie w przewozie TIR — w zakresie pokrycia długu celnego, zostało wzruszone w następstwie wyroku stwierdzającego, że tego naruszenia dopuszczono się na terytorium innego państwa członkowskiego, właściwość w zakresie pokrycia długu celnego przechodzi na organy celne tego ostatniego państwa, pod warunkiem że okoliczności stanowiące rzeczony naruszenie zostały przedstawione sądowni w terminie dwóch lat od daty powiadomienia o naruszeniu stowarzyszenia poręczającego na obszarze, na którym stwierdzono to naruszenie.

- 2) Wykładni art. 455 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93, w związku z art. 11 ust. 1 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR podpisanej w Genewie w dniu 14 listopada 1975 r., należy dokonywać w ten sposób, że w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, stowarzyszenie poręczające nie może powoływać się na termin przedawnienia określony w tych przepisach, gdy organy celne państwa członkowskiego, na którego terytorium stowarzyszenie ponosi odpowiedzialność, powiadomią je — w terminie jednego roku od dnia, w którym organy te zostały poinformowane o podlegającym wykonaniu wyroku wskazującym ich kompetencje — o okolicznościach prowadzących do powstania długu celnego, który stowarzyszenie to musi pokryć do wysokości gwarantowanej przez nie kwoty.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgia) — w postępowaniu dotyczącym RTL Belgium SA, dawniej TVi SA

(Sprawa C-517/09) (¹)

(Dyrektywa 89/552/EWG — Usługi rozpowszechniania telewizyjnego — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Pojęcie sądu krajowego w rozumieniu art. 267 TFUE — Brak właściwości Trybunału)

(2011/C 63/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

RTL Belgium SA, dawniej TVi SA